

ВІДГУК
офіційного опонента, кандидата педагогічних наук,
доцента Шишко Анжеліни Василівни
на дисертаційну роботу Завізіон Катерини Геннадіївни
«ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ
ПЕРЕКЛАДАЧІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ»,
поданої на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук
зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти

Процеси європейської інтеграції, які охоплюють практично всі сфери нашого суспільства, мають відповідні прояви і в системі освіти. Україна чітко визначила орієнтир на входження в освітній і науковий простір Європи, що вимагає модернізації освітньої діяльності та висуває підвищені вимоги до іншомовної компетентності фахівців різних галузей, інтенсивне формування якої відбувається під час їхньої професійної та фахової підготовки. Такі фундаментальні зміни спричинили переосмислення існуючої моделі методичної концепції лінгвістичної освіти загалом, та формування перекладацької компетенції зокрема. У зв'язку з цим, все більшої актуальності набуває потреба формування комунікативної культури перекладача, що прагне до професійного саморозвитку, самовдосконалення, володіє здатністю вирішення репродуктивних і продуктивних завдань комунікативної діяльності, комунікації та порозуміння з представниками інших культур.

Актуальність і своєчасність обраної проблеми визнана на рівні держави, зокрема у нових нормативно-правових документах Міністерства освіти і науки України (МОН) щодо вимог до результатів вищої освіти України (Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, Стандарт вищої освіти за відповідною спеціальністю, Національну рамку кваліфікацій та ін.), де пріоритетного значення набуває розвиток професійної компетентності особистості, її комунікативної культури, творчих можливостей, прагнення

постійного професійного зростання та готовності до забезпечення європейської якості освіти.

Позитивної оцінки заслуговує те, що Завізіон Катериною Геннадіївною було опрацьовано різні види джерел: наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених, навчальні й методичні праці, нормативні документи, електронні ресурси. Широка база використаних джерел (загальна кількість – 340, у тому числі 50 – іноземними мовами) дала змогу сформулювати й належним чином обґрунтувати основні теоретичні положення та висновки дослідження щодо формування комунікативної культури майбутніх перекладачів та їх професійної підготовки.

Здійснений дисертанткою аналіз наукових пошуків і вивчення сучасного досвіду щодо формування комунікативної культури майбутніх перекладачів дав їй змогу констатувати низку *суперечностей* між: стрімким підвищенням вимог до якості надання перекладацьких послуг, яке виникло внаслідок активних процесів глобалізації, та рівнем фахової підготовки здобувачів філологічних спеціальностей; потребою у висококваліфікованих перекладачах, можливостей використання для цього інтерактивних методів навчання та недостатньою розробленістю науково обґрунтованої технології її формування.

Позитивно слід відзначити чітке визначення наукового апарату дисертації. Мета, об'єкт, предмет та завдання дослідження сформульовано коректно та цілком узгоджуються між собою. Методологічно й дидактично обґрунтований вибір дослідницьких методів забезпечив вірогідність одержаних наукових результатів, що відповідають означеній меті та поставленим завданням дослідження.

Не викликає заперечень обрана структура наукової роботи, що включає анотацію, вступ, два розділи, висновки, список використаних джерел та додатки. Зазначена структура даного дослідження дозволила дисертантці послідовно висвітлити хід виконання поставлених завдань і повною мірою розкрити зміст виконаної роботи. Структура роботи повністю відповідає

вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Зміст роботи логічний і послідовний. Так, у вступі К. Г. Завізіон кваліфіковано виявлено та обґрунтовано актуальність теми дослідження, визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, основні напрями дослідження, розкрито наукову новизну і практичне значення отриманих результатів, наведено відомості про апробацію й упровадження авторського доробку, що дозволяє охарактеризувати науково-понятійний апарат як продуманий і обґрунтований.

У першому розділі – «Теоретичні засади формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки» – на основі аналізу широкого спектру наукових джерел К. Г. Завізіон визначено сутність, зміст, теоретичні засади формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки. Аналізуючи значну кількість законодавчо-нормативної бази, наукових розвідок з означеної проблеми, дисертантці вдалося уточнити і узагальнити сутність базових понять «комунікація», «культура», «комунікативна культура», і це дало змогу обґрунтувати власне визначення комунікативної культури перекладача, інтерпретувати її як особистісно інтегрований феномен, що характеризується сукупністю знань лінгвокультурологічних особливостей представників різних народів та фахової культури перекладача, умінь та особистих якостей (емпатія, толерантність, рефлексія, емоційний інтелект) індивіда, що дозволяє йому досягати соціально-комунікативних цілей та визначає спосіб адекватної взаємодії з іншими учасниками комунікативного процесу під час здійснення фахового міжкультурного посередництва. У змісті комунікативної культури майбутніх перекладачів визначено та деталізовано такі структурні компоненти: мотиваційний, світоглядний, діяльнісний та особистісний.

У другому розділі – «Обґрунтування та експериментальна перевірка ефективності технології формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки» – на основі теоретичних положень дисертації створено і реалізовано технологію формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки, конкретизовано поетапну її реалізацію, а також здійснено аналіз результатів експериментальної роботи.

Створена дисертанткою педагогічна технологія формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки, метою та результатом якої є стимулювання майбутніх перекладачів до формування високого рівня комунікативної культури, розглядається як комплекс взаємопов'язаних елементів педагогічного процесу, який включає основні складові: мету, принципи навчання (полікультурності, комунікативності, інтерактивності, системності, професійної особистісної спрямованості, самостійності, тьюторингу, емпатії та толерантності), методологічні підходи (культурологічний, системний, синергетичний, компетентнісний, особистісно орієнтований, діяльнісний), етапи підготовки, компоненти і рівні готовності, результат.

Обґрунтованість наукових положень, висновків, сформульованих у дисертації, підтверджується результатами експериментальної роботи і, в цілому, не викликає сумнівів.

Проведене дослідження має також безсумнівну наукову новизну. Вивчення змісту поданої дисертації дало змогу визначити в ній такі найсуттєвіші результати:

- вперше теоретично обґрунтовано й експериментально перевірено технологію формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки;

- уточнено й конкретизовано понятійно-категоріальний апарат дослідження («комунікація», «культура», «комунікативна культура», «комунікативна культура майбутніх перекладачів», «технологія формування

комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки»); критерії, показники і рівні сформованості комунікативної культури майбутніх перекладачів;

– удосконалено змістове наповнення дисциплін культурологічної та комунікативної підготовки та навчально-методичне забезпечення формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки у ЗВО; форми (практичні та семінарські заняття, індивідуальна та самостійна робота й співнавчання) та інтерактивні методи навчання (кейс-методи, рольові ігри, тренінги, воркшопи, проектні технології), які спрямовані на формування мотиваційного, світоглядного, діяльнісного та особистісного компонентів комунікативної культури перекладача;

– дістали подальшого розвитку наукові уявлення про комунікативну культуру майбутніх перекладачів, її сутність, структуру, а також зміст, форми та методи фахової підготовки майбутніх перекладачів як цілісного процесу.

Схвальним є врахування досвіду та проведення порівняльного аналізу вітчизняних та іноземних освітньо-професійних програм бакалаврського рівня вищої освіти з метою формування цілісного бачення професійної діяльності у відповідній галузі та виявлення навчальних дисциплін, які підвищують соціокультурологічну компетентність й розвиток комунікативної культури фахівців з двомовної комунікації.

Значну практичну цінність дослідження представляє матеріал другого розділу дисертації, у якому охарактеризовано загальні питання організації та проведення експериментальної роботи, реалізацію технології формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки, а також зроблений аналіз результатів експериментальної роботи. Зокрема, у науковій роботі висвітлено завдання, форми і методи роботи зі студентами – майбутніми перекладачами, спрямовані на забезпечення їхнього професійного зростання, професійної компетентності, цінностей та

особистісних якостей, важливих для перекладача, а також стимулювання майбутніх фахівців до самоосвітньої і самовиховної діяльності.

Важливим здобутком для практики вважаємо розроблені й апробовані програму та навчально-методичне забезпечення спеціального курсу «Комунікативна культура перекладача», комплекс навчально-методичних матеріалів, спрямованих на оновлення змісту навчальних дисциплін «Ділова іноземна мова», «Практика усного перекладу», «Лінгвокраїнознавство», «Основи теорії мовленнєвої комунікації», «Практичний курс англійської мови», «Філософія, етика, основи психології» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 035 Філологія.

Матеріалами дослідження доцільно послуговуватися під час проведення аудиторних і позааудиторних занять зі студентами, перекладацької практики, у розробці навчальних програм, створенні навчальних посібників, у процесі підвищення кваліфікації педагогічних кадрів.

Одержані К. Г. Завізіон результати підтвердили гіпотезу дослідження і достатньо переконливо представлені у висновках до розділів і загальних висновках, які відповідають найважливішим положенням дослідження та поставленій меті.

Матеріали дисертації пройшли необхідну апробацію шляхом обговорення на конференціях різного рівня.

Результати дослідження адекватно представлено в 10 авторських працях здобувачки (9 – одноосібні), серед яких: 4 статті опубліковано в провідних наукових фахових виданнях України, 1 стаття в закордонному виданні, 5 публікацій – у збірниках матеріалів конференцій. Загалом вважаємо, що дисертація пройшла належну апробацію, вона є самостійною науковою розвідкою, що має завершений характер.

Ознайомлення з текстом автореферату дисертації дає підстави стверджувати, що за структурою та змістом він відповідає вимогам МОН України. У тексті автореферату повною мірою відображено основні положення, зміст, результати й висновки здійсненого К. Г. Завізіон

дисертаційного дослідження. Наголошуємо, що зміст автореферату та основні положення дисертації є ідентичними.

Таким чином, вагомість і значущість виконаної Катериною Геннадіївною роботи та вірогідність одержаних результатів безперечні, поряд з цим, подана дисертація не позбавлена окремих недоліків:

1. Слід позитивно відзначити опрацювання дисертанткою широкого кола науково-педагогічної літератури, аналіз якої наведено у теоретичній частині дослідження. Проте, доцільно було б ширше представити критичний аналіз особистісно-орієнтованого підходу, як одного із складників формування комунікативної культури майбутніх перекладачів (с.53 дисертації), і як він реалізується в контексті запропонованого авторкою спецкурсу.

2. На сторінках 75-77 дисертації авторка зазначає, що рефлексивна діяльність перекладача відіграє важливу роль у забезпеченні належної якості кінцевого продукту перекладу. Рефлексивний етап є одним з основних у технології формування комунікативної культури майбутніх перекладачів. Проте і в роботі (сс. 75-77), і в авторефераті (с. 11) вказується на комплекс моніторингових процедур, метою яких є визначення рівня сформованості комунікативної культури. Бажано було б розкрити, що включає такий комплекс моніторингових процедур на рефлексивному етапі формування комунікативної культури.

3. Робота значно виграла б, якби К. Г. Завізіон задля вдосконалення процесу формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у додатках представила методичні рекомендації й матеріали щодо оновлення змісту окремих навчальних дисциплін, як заявлено у практичному значенні дослідження.

4. У зв'язку з тим, що для ефективного формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки необхідні певні організаційно-педагогічні умови, має сенс розкрити, які форми

організації роботи студентів є ефективними для формування комунікативної культури.

5. Робота не позбавлена деяких орфографічних і стилістичних огріхів (сс. 4, 26, 29, 31, 33, 34, 100, 107).

Зазначені недоліки носять рекомендаційний характер та не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи. Дисертація відповідає вимогам МОН України, що висуваються до наукових робіт на здобуття кандидатського ступеня. Вважаємо, що дисертаційна робота «Формування комунікативної культури майбутніх перекладачів у процесі фахової підготовки» є завершеним фундаментальним самостійним дослідженням, в якому отримані нові науково обґрунтовані результати, що вирішують суттєву наукову задачу оптимізації фахової підготовки майбутніх перекладачів, а її автор – Завізіон Катерина Геннадіївна – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Офіційний опонент:

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри перекладу
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
Міністерства освіти і науки України

А. В. Шишко

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата педагогічних наук, доцента

Трофімук Катерини Василівни

на дисертаційну роботу Дербак Ольги Анатоліївни

**„Підготовка майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії
засобами проєктних технологій”, подану на здобуття наукового ступеня
кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія та методика
професійної освіти**

Розвиток туристичного ринку в українському суспільному просторі, зростання кількості туристичних фірм, бажання багатьох громадян подорожувати і користуватися послугами туристичної індустрії зумовлюють нові сучасні підходи до професійної підготовки майбутніх фахівців галузі туризму.

Індустрія туризму є багатофункціональною системою, яка базується на людських стосунках і вимагає нових підходів до професійної підготовки фахівців, здатних гармонізувати відносини зі споживачами туристичних послуг, колегами, діловими партнерами та вирішувати складні професійні завдання із застосуванням інноваційних механізмів міжособистісної взаємодії.

Не зважаючи на те, що за останні роки шляхи вирішення окремих проблем підготовки майбутніх фахівців з туризму були висвітлені в багатьох наукових працях, готовність майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії засобами проєктних технологій в процесі професійної підготовки потребують подальшого наукового аналізу.

Вищевикладене дає змогу вважати, що наукова проблема, яку досліджувала О.А. Дербак, є актуальною, а результати дисертації мають важливе теоретичне та практичне значення для нашого суспільства.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт наукових тем кафедри інноваційних технологій з педагогіки, психології та соціальної роботи ВНЗ „Університет імені Альфреда Нобеля” „Модернізація професійно-педагогічної освіти в Україні в умовах інтеграції до світового освітнього

простору” (державний реєстраційний номер 0112U002287) і „Теоретичні та методичні засади моделювання компетентнісної професійної освіти у контексті євроінтеграції” (державний реєстраційний номер 0717U004331).

Слід зазначити, що методологічні положення наукової роботи „Підготовка майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії засобами проектних технологій” дисертанткою визначені коректно, згідно зі структурою та змістом дисертації й відповідають меті, завданням, об’єкту, предмету, основним положенням гіпотези дослідження, методам дослідження.

У рецензованій праці конкретно та доцільно, згідно з науковою логікою представлені аспекти наукової новизни, а саме: вперше: науково обґрунтовано організаційно-педагогічні умови, результатом реалізації яких є успішне формування вмінь професійної взаємодії засобами проектних технологій у майбутніх бакалаврів з туризму.

У параграфі 1.1 дисертації ретельно проаналізовано сучасний досвід й напрями наукового пошуку вчених щодо підготовки майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії, що дало змогу констатувати, „що дослідження у визначеній проблематиці характеризуються активними пошуками вчених, спрямованими на винайдення шляхів вдосконалення підготовки майбутніх фахівців до професійної взаємодії, оновлення вимог як до особистісних якостей бакалаврів з туризму, так і організації ефективної професійної взаємодії” (с. 38).

У параграфі 1.2 дисертанткою на підставі аналізу наукових розвідок вчених охарактеризовано особливості професійної взаємодії бакалавра з туризму, яка відрізняється розмаїттям суб’єктів (клієнти, колеги, керівництво, стейкхолдери). Також встановлено основні напрями (традиційний, інтерактивний), види професійної взаємодії (міжсуб’єктна, міжособистісна, комунікативна), форми професійної взаємодії (автономна дія, вплив, супровід, співпраця) як ідеальні тактики і способи професійної взаємодії в діяльності майбутнього бакалавра з туризму.

У параграфі 1.3, в дисертації на с. 57 Ольгою Анатоліївною подане авторське визначення поняття „готовність майбутнього бакалавра з туризму до професійної

взаємодії”. Готовність майбутнього бакалавра з туризму до професійної взаємодії – це особистісне інтегративне утворення, що становить єдність ціннісно-мотиваційного ставлення до професійної взаємодії, професійно-важливих особистісних якостей, сукупності знань, умінь і досвіду їх застосування, які забезпечують ефективну конструктивну взаємодію з усіма учасниками системи професійних відносин й реалізацію професійних функцій майбутнього фахівця туристичної індустрії. Відповідно до виділених компонентів в даному підрозділі (мотиваційний, когнітивний, діяльнісний, особистісний) визначено критерії, показники та рівні їх сформованості: елементарний, достатній і продуктивний.

У параграфі 1.4 проаналізовано бакалаврські освітньо-професійні програми „Туризм” у певних закладах вищої освіти України (ВНЗ „Університет імені Альфреда Нобеля”, Донецький національний університет економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського, Львівський торговельно-економічний університет, Запорізький національний університет) та представлено моніторингове опитування викладачів, щодо використання проектних технологій під час занять.

У другому розділі Дербак Ольгою Анатоліївною в параграфі 2.1 детально представлено педагогічні умови підготовки майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії засобами проектних технологій, впровадження яких у навчально-виховний процес закладу вищої освіти забезпечить високий рівень сформованості у майбутніх бакалаврів з туризму готовності до професійної взаємодії.

У підрозділі 2.2 відбулося розкриття особливостей упровадження педагогічних умов під час проведення формувального етапу експерименту.

Слід відзначити важливість та оригінальність реалізації міжнародного телекомунікаційний проекту спільно зі студентами Бізнес Коледжу Вільнюса (Литва). Проект мав назву „Children are Also Tourists but of Smaller Size” („Діти – теж туристи, тільки маленьких розмірів”) у процесі вивчення навчальної дисципліни „Ділова іноземна мова”.

В підрозділі 2.3 ретельно описано організацію й хід експериментальної

перевірки результативності формування вмінь до професійної взаємодії засобами проєктних технологій майбутніх бакалаврів з туризму за умови реалізації комплексу визначених організаційно-педагогічних умов, а також проаналізовано отримані в ході дослідження результати. Розроблений і підібраний Ольгою Анатоліївною комплекс методів оцінки рівня сформованості вмінь до професійної взаємодії засобами проєктних технологій в майбутніх фахівців сфери туризму у відповідності до критеріїв і показників визначення рівня зазначених вмінь, безсумнівно є значущим фактором підвищення рівня готовності майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії.

Основні положення та результати дослідження висвітлено в 12 наукових працях (з них 12 – одноосібні), серед них 3 статті у провідних наукових фахових виданнях України, внесених до міжнародних наукометричних баз, 2 статті – у зарубіжних виданнях, 5 статей і тез доповідей – у збірниках матеріалів конференцій, 2 статті, які додатково відображають наукові результати дисертації.

Варто підкреслити, що роботу виконано на високому науковому рівні, зумовленому її загальним задумом, переконливим інструментарієм, кваліфікованим аналізом значного емпіричного матеріалу. Відповідно, практичне використання висновків та рекомендацій роботи буде сприяти оптимальному вирішенню завдань, які на сучасному етапі стоять перед системою професійної підготовки фахівців для галузі туризму.

Автореферат і публікації відповідають змісту кандидатської дисертації та відображають основні результати науково-дослідної діяльності за темою.

Високо оцінюючи в цілому рівні наукової новизни, теоретичне і практичне значення дослідження, звернемо увагу на окремі зауваження та побажання:

1. Необхідним для дослідження (розділ 1 пункт 1.1) є з'ясування важливості формування готовності майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії було проведено опитування серед здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, які навчаються на 1–4 курсах в Університеті імені Альфреда Нобеля за освітньо-професійною програмою „Туризм”. На нашу думку, також для підтвердження актуальності роботи необхідно було провести опитування серед

працівників туристичної галузі щодо володіння професійною взаємодією мета якого – удосконалення педагогічної системи формування професійної взаємодії у майбутніх фахівців з туризму.

2. У першому розділі пункт четвертий с. 89 „проаналізовано зміст освітньо-професійних програм „Туризм” у деяких закладах вищої освіти України (ВНЗ „Університет імені Альфреда Нобеля”, Донецький національний університет економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського, Львівський торговельно-економічний університет, Запорізький національний університет)”. Вважаємо, що робота була б більш змістовною, якби дисертантка докладніше представила аналіз даних програм.

3. На с. 89 йдеться про проведене моніторингове опитування викладачів щодо „готовності викладачів до розроблення проєктних технологій”; доцільно додати у додатку анкету опитування викладачів.

4. У параграфі 2.1 с.127-130 описано співпрацю українських студентів зі студентами Бізнес Коледжу Вільнюса (Литва). В процесі вивчення навчальної дисципліни „Ділова іноземна мова” розроблено міжнародний телекомунікаційний проєкт „Children are Also Tourists but of Smaller Size” („Діти – теж туристи, тільки маленьких розмірів”). Робота була б більш успішною, якщо би дисертантка представила досвід підготовки студентів спеціальності „Туризм” Бізнес Коледжу. Продуктом телекомунікаційного проєкту є книга-путівник для менеджерів туристичних агентств у світ дітей-туристів. Бажано подати фрагменти книги у додатку.

5. Однією з форм організації навчального процесу, яка максимально сприятиме закріпленню здобутих знань з формування готовності майбутніх фахівців туризму до професійної взаємодії, формуванню умінь та переведення їх у навички, є практична підготовка до професійної діяльності, що, спільно з теоретичною, буде створювати підґрунтя для дійсно професійної освіти. Тому, був би доречним пошук найбільш ефективних з можливих проєктних методів, які інтегруватимуть теоретичні знання з професійної взаємодії на етапі виробничої практики.

Не зважаючи на висловлені зауваження та побажання, дослідження Дербак Ольги Анатоліївни на тему „Підготовка майбутніх бакалаврів з туризму до професійної взаємодії засобами проєктних технологій” є цілком самостійною і завершеною науковою роботою, в якій наведено науково обґрунтовані перспективні результати, що в сукупності вирішують конкретні завдання, містять раніше незахищені наукові положення й мають суттєве теоретичне і практичне значення для подальшого розвитку сучасної педагогіки та для підготовки конкурентоспроможних майбутніх фахівців галузі туризму.

Дисертація виконана у відповідній послідовності до логіки наукового дослідження, відповідає паспорту спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти і відповідає вимогам пп. 9, 11, 12, 13 „Порядку присудження наукових ступенів”, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р. № 567 (зі змінами від 06.09.2016 р.), які ставляться до робіт, поданих на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук, а її автор Ольга Анатоліївна Дербак заслуговує присудження наукового ступеня кандидата педагогічних наук із спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Офіційний опонент:

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри туризму та готельно-
ресторанної справи
Класичного приватного університету
К.В. Трофімук

К.В. Трофімук

Класичний приватний університет
Україна
Відділ управління персоналом
1 Підпис *К.В. Трофімук* засвідчую
Начальник відділу управління персоналом
Класичного приватного університету
" 20 р.

Перший проєкт
343
10.02.2021

О.В. Топогасєва